

není vyloučena naděje, že se polepší i bez výkonu trestu. K tomu dlužno podotknouti, že zákon čís. 562/1919 Sb. z. a n. v § 1 odst. 1 stanoví přísnější požadavek pro povolení podmíněného odkladu trestu, neboť odložení výkonu trestu činí závislým na tom, aby tu byly p o d s t a t n é d ů v o d y pro přesvědčení soudu, že se obžalovaný i bez výkonu trestu polepší, což znamená, že soud má z podstatných důvodů dospěti k určitému přesvědčení o polepšení pachatele, kdežto podle napadeného výroku odvolací soud jen připouští, že se obžalovaný snad i bez výkonu trestu polepší. Takový výklad cit. ustanovení zákona příčí se jeho výslovnému znění, z něhož plyne, že musí tu býti podstatnými okolnostmi odůvodněna naděje a záruka o polepšení pachatele. Pro závěr v tomto smyslu není však v tomto případě podstatných důvodů. I kdyby se odhlédlo od dřívějšího nepatrného trestu obžalovaného pro čin menší váhy (přečin urážky na cti), přece jsou tu jiné okolnosti, které nepřipouštějí závěr v smysle § 1 odst. 1 zák. čís. 562/1919 Sb. z. a n., zejména to, že obžalovaný trestuhodnou činnost v několika měsících šestkrát opakoval, dále, že svým činem utvrzoval mladého zaměstnance v trestuhodném jednání na škodu zaměstnavatele, a konečně, že trestný čin spáchal ze ziskuchtivosti, tedy z pohnutek nízkých a nečestných, ačkoliv sám o sobě tvrdí, že je bohatý. To, že pachatel krádeže nebyl potrestán, jelikož soukromý návrh poškozeného byl odvolán, nemůže mít vliv na posouzení tohoto případu. Z toho, co bylo uvedeno, plyne, že není tu podstatných důvodů pro naději, že by se obžalovaný M. J. i bez výkonu trestu polepšil. Výrokem odvolacího soudu o povolení podmíněného odkladu trestu tomuto obžalovanému byl tedy zaviněn zmatek podle § 385 čís. 2 tr. ř. Proto bylo vyhověti zmáteční stížnosti vrchního státního zastupitelství, z tohoto důvodu zmatku na základě 1. odst. § 33 por. nov. zrušiti napadené usnesení odvolacího soudu a vysloviti, že uložený trest jest bezpodmínečný.

#### Čís. 4604.

**Odvolal-li se veřejný žalobce proti rozsudku, jímž byl obžalovanému vyměřen trest s použitím mimořádného zmírňovacího práva (§ 92 tr. zák.), jen do nízké výměry trestu, odvolacímu soudu náleží vyřídití odvolání jen v mezích tohoto návrhu; nelze přihlížeti k dodatečnému prohlášení veřejného žalobce, že žádá, aby bylo pominuto použití § 92 tr. zák.**

(Rozh. ze dne 25. ledna 1933, Zm IV 534/32.)

**N e j v y š š í s o u d**, přezkoumav trestní věc proti A. F. a spol., obžalovaným pro zločin těžkého ublížení na těle podle § 301 tr. zák., na základě veřejného líčení o zmáteční stížnosti obžalovaných A. F. a Š. B. vynesl rozsudek, jímž zmáteční stížnost, pokud byla založena na důvodech zmatku podle § 385 čís. 1 a), b), 2 tr. ř., odmítl, avšak z úřední moci z důvodu zmatku podle § 385 čís. 2 tr. ř. zrušil rozsudek

odvolacího soudu ve výroku o trestu a obžalované A. F. a Š. B. odsoudil na základě 1. sazby § 302 tr. zák. s použitím § 92 tr. zák., hledíc k odvolání státního zastupitelství, jež bylo podáno proti rozsudku prvního soudu pro nízkou výměru trestu, každého na 5 měsíců a 4 týdny vězení; v důsledku toho a vzhledem k ustanovení § 20 tr. zák. trestný čin kvalifikoval jako přečin.

### Z d ů v o d ů :

Důvod zmatku podle § 385 č. 3 tr. ř. byl uplatňován proto, že odvolací soud vyměřil trest bez použití § 92 tr. zák. Nejvyšší soud prv než se zabýval touto částí zmateční stížnosti, se přesvědčil, že se v rozsudku odvolacího soudu vyskytuje důvod zmatku podle § 385 tr. ř., jehož je dbáti z úřední povinnosti ve smyslu posl. odst. cit. §, poněvadž zmatek byl v neprospěch obžalovaných. Soud první stolice vyměřil oběma obžalovaným trest na základě 1. sazby § 302 tr. zák. s použitím § 92 tr. zák., a to trest vězení v trvání 5 měsíců. Proti tomuto výroku ohlásil veřejný žalobce odvolání pouze do nízké výměry trestu, aniž uplatňoval důvod zmatku podle § 385 č. 3 tr. ř. proti použití § 92 tr. zák. buďto výslovně, aneb aspoň věcným poukazem. V žádném ze tří vyjádření státního zastupitelství v Užhorodě, jimiž bylo odvolání ohlášeno, resp. provedeno, nebylo uvedeno, že veřejný žalobce podává odvolání nejen proti nízké výměře trestu, nýbrž i pro použití § 92 tr. zák. Opačný údaj důvodů rozsudku odvolacího soudu je v rozporu se spisy a nemůže tu býti směrodatný. To však, že veřejný žalobce při hlavním odvolacím líčení žádal pominouti použití § 92 tr. zák., nepadá tu na váhu, poněvadž se to stalo po uplynutí zákonné lhůty k ohlášení a provedení odvolání. Vzhledem k tomuto stavu věci a poněvadž tu nešlo o zmatek, ke kterému by odvolací soud býval měl přihlížeti z úřední povinnosti, měl odvolací soud podle 1. a 3. odst. § 387 tr. ř. vyřídit odvolání veřejného žalobce jen v mezích jeho návrhu, podle něhož veřejný žalobce žádal o zvýšení trestu beze změny druhu trestu, totiž v mezích použitého § 92 tr. zák. a v druhu vyměřeného trestu vězení, tedy v tomto případě v trvání nedosahujícím 6 měsíců, poněvadž v opačném případě přicházel by v úvahu trest žaláře od 6 měsíců, tedy podle zákonné sazby a bez použití mimořádného zmírňovacího práva podle § 92 tr. zák. Odvolací soud vyměřil trest právě tak, jak bylo uvedeno, totiž trest žaláře bez použití § 92 tr. zák., při čemž ani neuvedl, že tu jde o důvod zmatku podle § 385 č. 3 tr. ř., ani nezrušil rozsudek I. soudu podle 2. odst. § 423 tr. ř., nýbrž jej změnil podle 3. odst. cit. §, totiž vyřídit odvolání tak, jako kdyby tu nebylo důvodu zmatku. Uvedeným postupem odvolací soud překročil meze své pravomoci, jaká mu podle zákona a podle opravných prostředků v tomto případě příslušela při rozhodování o trestu, tím překročil zákonem stanovené meze při zostření trestu a zavinil zmatek podle § 385 č. 2 tr. ř. Proto bylo z tohoto důvodu zmatku z úřední povinnosti na základě 1. odst. § 33 por. nov. zrušiti rozsudek odvolacího soudu ve výroku

o výměře trestu a tento znova vyměřiti, při čemž bylo přihlížeti na jedné straně k tomu, že výrok rozsudku prvního soudu o použití § 92 tr. zák. nebyl veřejným žalobcem napaden, na druhé straně však k tomu, že veřejný žalobce napadl odvoláním výrok co do výše vyměřeného trestu a žádal o jeho zvýšení.

### Čís. 4605.

Podle § 364 tr. ř. lze povolití obžalovanému navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k provedení opravných prostředků, které obžalovaný včas soudním protokolem opověděl, vyhověl-li nalézací soud současně žádosti obžalovaného o zřízení obhájce chudých k jejich provedení tak pozdě, že tento obhájce obdržel dotyčné usnesení advokátní komory a rozsudek až po uplynutí lhůty.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1933, Zm II 205/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací usnesl se o žádosti obžalovaného za navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k provedení zmateční stížnosti a odvolání v jeho trestní věci pro zločin krádeže podle §§ 171, 176 II a) tr. zák. a přestupek krádeže podle § 463 tr. zák. takto: Obžalovanému povoluje se navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k provedení zmateční stížnosti a odvolání.

### Důvody:

Podle § 364 tr. ř. jest povolití obžalovanému při promeškání lhůty k opovědi — podle ustáleného výkladu i k provedení — opravného prostředku proti rozsudku navrácení v předešlý stav, může-li prokázati, že mu neodvratné okolnosti bez jeho viny nebo bez viny jeho zástupce znemožnily lhůtu dodržeti. V souzeném případě byl rozsudek za nepřítomnosti obžalovaného vyhlášený doručen obžalovanému dne 19. dubna 1932. Obžalovaný ohlásil dne 22. dubna 1932, tudíž včas soudním protokolem zmateční stížnost a odvolání a žádal za zřízení obhájce chudých k provedení těchto opovězených opravných prostředků, uváděje ještě, že doručený mu opis rozsudku odevzdá obhájci pokud se týče soudu za účelem odevzdání obhájci. Teprve dne 29. dubna 1932 požádal soud výbor advokátní komory za určení advokáta jakožto obhájce chudých, jemuž doručil soud opis rozsudku k provedení opravných prostředků. Podle obsahu spisů obdržel obhájce chudých usnesení advokátní komory, jímž byl zřízen obhájcem chudých, a opis rozsudku až dne 5. května 1932, tudíž po uplynutí lhůty určené ustanoveními §§ 285 odst. 1 a 294 odst. 2 tr. ř. k provedení dotčených opravných prostředků. Obhájce chudých nemohl proto při tomto postupu soudu, tudíž okolnostmi pro obžalovaného a jeho zástupce neodvratnými a těmito osobami nezaviněnými opravné prostředky provést v zákonné lhůtě 8 dnů.